

Som foran nævnt vil det i de fleste af disse tilfælde i medfør af straffelovens § 141 ikke blot være en ret, men tillige en pligt for telefonpersonalet at give politiet oplysning om stedfundne telefonsamtaler, hvis det er nødvendigt for at forebygge nogen af de der nævnte alvorlige forbrydelser. Politiet må selvsagt i sådanne tilfælde have adgang til at forlange aflytning, når der er begrundet formodning for, at denne vil være af betydning for afværgelse af en sådan forbrydelse. Det samme bør efter justitsministeriets opfattelse gælde, hvor det drejer sig om opklaring af allerede begåede forbrydelser af denne særlig alvorlige karakter. Endvidere har man ment, at de samme regler bør gælde med hensyn til spionage efter straffelovens §§ 107 og 108, idet det erfaringsmæssigt er nødvendigt at råde over de mest effektive efterforskningsmidler i sager om overtrædelse af disse bestemmelser.

Ifølge paragraffens 3. stykke skal der, når aflytning finder sted uden forudgående retskendelse, ligesom ved ransagning inden 24 timer ske indberetning til retten, der afgør, om aflytningen og eventuelt dens fortsættelse kan godkendes, og aflytningen skal afbrydes, såfremt der ikke foreligger retskendelse inden tre dage. Den sidste regel svarer til reglen i § 750 om politiets ret til at forlange tilbageholdelse af breve, hvilken ret heller ikke kan gøres gældende ud over tre dage. Men med hensyn til telefonaflytning foreslås det yderligere, at der af telefonselskabet skal gøres indberetning til retten, såfremt retskendelse ikke foreligger inden udløbet af de tre dage. Denne forskel motiveres ved, at den krænkelse, der kan ske ved en ikke tilstrækkelig begrundet telefonaflytning, er mere indgribende end den, der tilføjes ved en uberettiget tilbageholdelse af post i tre dage, idet der ikke i § 750 findes hjemmel for politiet til at åbne den tilbageholdte post uden retskendelse.

Aflytningen vil være at foretage af politiets personale.

Til § 750 b.

Paragraffens 1. stykke indeholder regler om politiets adgang til i henhold til retskendelse — uden at der bliver tale om egentlig aflytning — at erholde oplysninger om, hvilke telefoner der indenfor et nærmere angivet tidsrum sættes eller har været sat i forbindelse med en bestemt telefon.

Da det her omhandlede indgreb i telefonhemme-

ligheden er af væsentlig mindre betydning end egentlig aflytning, har man ikke fundet det nødvendigt at drage så snævre grænser for dette som for aflytning, og man har derfor foreslået, at de ønskede oplysninger skal kunne forlanges for det første, når det må antages, at de vil være af betydning for opklaring eller afværgelse af en forbrydelse, som er undergivet statsadvokatens påtale, men dernæst også i sager, som er undergivet politimesterens påtale, når det skønnes sandsynligt, at opklaringen kun vil være mulig gennem de ønskede oplysninger, og foranstaltningen står i rimeligt forhold til forbrydelsens karakter. Endelig har man anset det for påkrævet at tilvejebringe hjemmel for, at der gives oplysninger om telefonopkald i tilfælde, hvor telefonen misbruges til fredskrænkelser, f. eks. ved gentagne anonyme opringninger. Disse tilfælde vil ikke omfattes af bestemmelsen i nr. 2, idet fredskrænkelser først efter meddelelse af tilhold vil kunne straffes, men politiet vil uden oplysninger fra telefonvæsenet kun sjældent kunne hjælpe den, der ønsker dets bistand til at bringe forelmpelser af denne art til ophør.

Ifølge paragraffens 2. stykke gives der politiet beføjelse til i påtrængende tilfælde at begære de omhandlede oplysninger uden forudgående retskendelse, men reglerne i § 750 a, 3. stykke, om indberetning til retten finder da tilsvarende anvendelse.

Til § 814.

Der foreslås indført en tilsvarende bestemmelse om virkningen af, at politiet måtte undlade at overholde de i forslaget indeholdte frister for indberetning til retten, som den, der gælder med hensyn til beslaglæggelse, ransagning, anholdelse eller fængsling. Herefter kan retten efter omstændighederne standse aflytningen, såfremt indberetning ikke afgives rettidigt. En sådan standsning af aflytningen vil dog kun få praktisk betydning inden for den i forslaget fastsatte frist af 3 dage, idet telefonselskabet derefter af egen drift skal standse aflytningen, såfremt retskendelse om dens fortsættelse ikke foreligger.

Undladelse af at overholde fristen for beretningens afgivelse vil iøvrigt, såfremt den er forsætlig eller groft uagtsom, kunne straffes efter straffelovens § 148. På en af politiet foretaget lovstridig telefonaflytning må formentlig analogien af straffelovens § 147 kunne bringes i anvendelse.